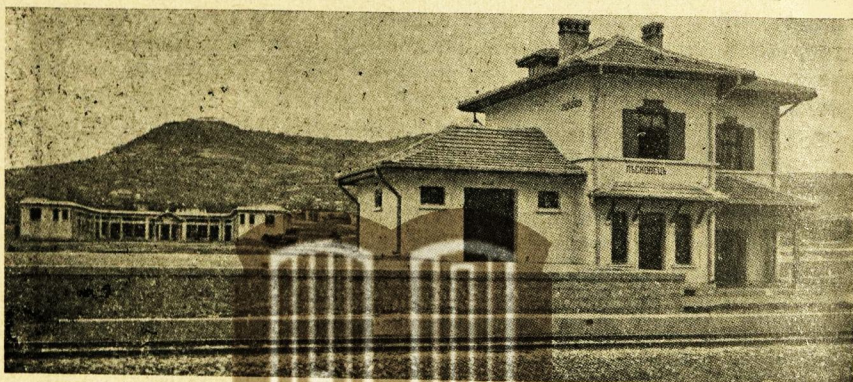

около Лъсковецъ представлява въ общъ видъ, като частна овощна градина. „Никжде въ Европа и въ обиколката си въ България не можахъ да видя такава хубава и съ такава рационална обработка земя съ лозя и градина, както въ Лъсковецъ“, се е произнесълъ за Лъсковецъ голѣмиятъ французки агрономъ и лозаръ, г. Феной. А Иричекъ¹⁾ пише:

Фиг. 53. Гарата въ гр. Лъсковецъ съ фруктовый пазаръ, открита презъ времето на бившия Министъръ на желѣзницитѣ проф. Петко Стайновъ, при голѣми тържества на 26. X. 1930 г.

„Окото се освежава отъ промѣнливата пѣстрота на ясниѣ бои: тукъ виждашъ поле, пълно съ нивя, овощни градини, сѣнчести кории, заможни села, сиви скали, течащи води, сини планини и балканския снѣгъ. Покрайнината подъ политѣ (на Арбанашкитѣ възвишения) е най-обработениятъ кѣтъ въ цѣла България, единствениятъ край въ цѣлата страна, гдето всѣки кѣсъ земя е оползотворенъ. Погледитѣ на пѣтешеника се привличатъ отъ две градчета — Горна-Орѣховица и Лъсковецъ, отдалечени 1—2 клм. отъ върха съ своитѣ бѣли кѣщички, червени стрѣхи и лѣскави червени кубета...“

Поради своето географско мѣстоположение, Лъсковецъ не може да се развие въ търговски градъ. Градската община е съ селски приходи и общинскиятъ бюджетъ се съставя само отъ облагането на гражданитѣ по работната земя, която иматъ. Лъсковецъ бавно умира. Построената миналата годината желѣзопѣтна линия до гара Горна-Орѣховица, която отстои на около 6 клм. отъ Лъсковецъ, допринесе за икономическото му повдигане.

За замирането на Лъсковецъ, безспорно, една отъ главнитѣ причини е широката образованостъ, която лъсковскитѣ градинари дадоха на своитѣ деца, които нѣма днесъ

1)Д-ръ К. Иричекъ — Княжество България, томъ I.